

یاد هستند

عمل می‌کنند، دنبال لذت یا تنوع طلبی هستند، شکست‌های عشقی در جوانان و همچنین شکست‌های اقتصادی و مالی هم از عواملی است که باعث گرایش افراد به مصرف مواد می‌شود.»

یعقوبی در خصوص این‌که در حال حاضر چه سنینی درگیر معضل اعتیاد هستند، بیان می‌کند: «در حال حاضر، محبوب‌ترین ماده مخدر میان نوجوانان و جوانان گل است و مصرف آن به دلیل تبلیغات نادرستی مانند اعتیادآور نبودن، داشتن لذت آنی و عوارض دیررس، فراگیر است، اما باید گفت بحث اعتیاد در تمام گروه‌ها مشاهده می‌شود اما گروه نوجوان و جوان در معرض خطر بیشتری قرار دارند. بر اساس مشاهدات و مصاحبه ما با مراجعان، دانش‌آموزان و دانشجویان، مصرف مواد در مدارس، دانشگاه و جامعه رو به رشد است. ضمن این‌که در ۲۰ سال گذشته چون اقدام تأثیرگذاری در حوزه مواد مخدر انجام نشده است، ما با رشد این پدیده مواجه هستیم؛ به خصوص این‌که با کشورهایی هم مرز هستیم که تولیدکننده مواد مخدر هستند و به همین دلیل به راحتی نمی‌توان از این معضل جان سالم به در برد.» این روان‌شناس در پاسخ به این سؤال که از میان عوامل فردی، خانوادگی و اجتماعی، کدام یک سهم عمده‌ای در گرایش افراد به مصرف مواد مخدر دارد، توضیح می‌دهد: «پاسخ این سؤال سخت است، زیرا ما افرادی را می‌بینیم که مثل تنوع طلب هستند، ولی این حس خود را به گونه دیگری پاسخ می‌دهند یا میان اعضای خانواده، یک نفر معتاد می‌شود، اما برای دیگران این اتفاق رخ نمی‌دهد. در همین بحران‌های اقتصادی، برخی ممکن است عنان خود را به اختیار مواد فردی سالم در خانواده یکی از مهم‌ترین عوامل محافظت‌کننده است. وقتی خانواده پشتیبان فرزندش باشد، احتمال گرایش فرزند به سمت آسیب‌های روانی و اجتماعی بسیار کم خواهد بود. اگر هم والدین متوجه مصرف مواد در فرزند خود شدند، اولین توصیه این است که این موضوع را جدی بگیرند و از سرزنش، مشاجره، قضاوت، محکوم کردن خودداری کرده و در تعامل و گفت‌وگو با او باز کنند. برخورد والدین با فرزند باید به نحوی باشد که نه با خود او، بلکه با مشکلی که با آن مواجه است، مبارزه کنیم. وقتی فرد را بپذیریم اما رفتارش را نپذیریم، احتمال موفقیت در این‌که او را به یک درمانگر وصل کنیم، بیشتر خواهد شد.»

توزیع‌کننده بزرگ مواد تا خرده‌پا و مصرف‌کننده، همگی دارای منافع مشترک با یکدیگر هستند و به همین دلیل، یک اتحاد نامرئی بین آنها وجود دارد، ولی سازمان‌های پیشگیری‌کننده با هم اتحاد و اشتراک منافع ندارند. ضمن این‌که بودجه صرف شده در مسأله پیشگیری بسیار کمتر از بودجه‌ای است که صرف درمان می‌شود. مسئولان می‌خواهند مسأله پیشگیری را جدی بگیرند، اما به نظر می‌رسد از دانش پیشگیری لازم برخوردار نیستند. ظاهر امر نشان می‌دهد آنها بیشتر اهل روبان پاره کردن هستند و مایلند جایی را افتتاح کنند یا بسازند. نکته دیگر این‌که مسئولان، نگاه بسیار عینی به موضوعات دارند، در صورتی‌که پیشگیری یک موضوع ذهنی است. پیشگیری درست مثل درخت گردوست که برای ثمردهی آن، چند سال باید صبر کرد اما مدیران ما مایلند در دوره خودشان اتفاقی در این حوزه بیفتد و برای همین دنبال کارهای زودبازده و روبان پاره کردن می‌روند، در حالی‌که پیشگیری یک اقدام طولانی‌مدت است. مثلاً مدیر تازه کاری پس از روی کار آمدن، تمام اقدامات و تلاش‌های مدیران قبلی را تخطئه کرده و در فکر انداختن طرحی نو است. یک بخش دیگر این است که ما کار را به صورت کارشناسانه جلو نمی‌بریم. اگر متخصصان تصمیم‌گیر و تصمیم‌ساز در راس امور باشند، این فعالیت‌ها درازمدت خواهد بود و با رفت و آمد مدیران تغییر نخواهد کرد.»

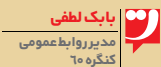
عضو هیات علمی دانشگاه شاهد با اشاره به اقداماتی که خانواده‌ها برای جلوگیری از اعتیاد فرزندان خود می‌توانند انجام دهند، به بحث تعامل با جوان و نوجوان اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: «روابط بین فردی سالم در خانواده یکی از مهم‌ترین عوامل محافظت‌کننده است. وقتی خانواده پشتیبان فرزندش باشد، احتمال گرایش فرزند به سمت آسیب‌های روانی و اجتماعی بسیار کم خواهد بود. اگر هم والدین متوجه مصرف مواد در فرزند خود شدند، اولین توصیه این است که این موضوع را جدی بگیرند و از سرزنش، مشاجره، قضاوت، محکوم کردن خودداری کرده و در تعامل و گفت‌وگو با او باز کنند. برخورد والدین با فرزند باید به نحوی باشد که نه با خود او، بلکه با مشکلی که با آن مواجه است، مبارزه کنیم. وقتی فرد را بپذیریم اما رفتارش را نپذیریم، احتمال موفقیت در این‌که او را به یک درمانگر وصل کنیم، بیشتر خواهد شد.»

پرونده

ترش

۵ | ویژه‌نامه حوادث | روزنامه جام‌جم
چهارشنبه ۳ اسفند ۱۴۰۱ | شماره ۱۰۰۸

معیارهای لازم برای درمان موفق اعتیاد

درمان اعتیاد زمانی موفق است و اتفاق خواهد افتاد که فرد پس از طی دوره درمانی، دیگر هیچ حسی به مصرف مجدد مواد در او ایجاد نشود. فرض کنید فردی زمانی هروئین مصرف می‌کرد، اگر درمان او موفق باشد، وقتی دوباره با آن روبه‌رو شود، نیاز به مصرف دوباره هروئین را در خود احساس نمی‌کند. اما اگر درمان به شکل ناموفق و غیراصولی انجام شود، به محض خروج از مرکز درمانی دوباره سراغ اعتیاد خود خواهد رفت. در مورد خانواده‌ها نیز ابتدا باید بررسی شود چه دلایل و ریشه‌هایی باعث شده تا مصرف‌کننده نسبت به مصرف مواد مخدر گرایش پیدا کند. تمام مشکلات ناشی از اعتیاد به ناآگاهی او نسبت به مواد مخدر برمی‌گردد. چنین افرادی علم و آگاهی این راندارند که با مصرف مواد چه آسیب‌هایی به خود می‌زنند و درازای به دست آوردن لذت ناشی از مصرف مواد، چه چیزهایی را از دست می‌دهند. این در حالی است که اگر آگاهی افراد نسبت به تبعات مصرف مواد مخدر افزایش پیدا کند، احتمال این‌که به سمت مواد گرایش پیدا کنند، بسیار کاهش پیدا می‌کند.

بحث دیگر در خصوص مصرف‌کننده‌ها این است تا زمانی‌که خود آنها تصمیم به درمان شدن نگیرند، خانواده‌ها هیچ کمکی نمی‌توانند به این افراد کنند. این روند همین‌طور ادامه دارد تا زمانی‌که مصرف‌کننده به آن خستگی لازم از مواد برسد. حالا این خستگی می‌تواند نگاه کردن در آینه و تماشای چهره نابود خودش باشد یا از سوی خانواده طرد شود یا کارتن خوابی او را خسته کند. در کنار این، خانواده‌ها باید به دو معیار مهم قاطعیت و محبت در قبال مصرف‌کننده‌ها توجه داشته باشند. در بیشتر مواقع، خانواده به علت ناآگاهی، از قاطعیت به جای محبت و برعکس استفاده می‌کنند که این باعث سرخوردگی فرد می‌شود. حالا اگر مصرف‌کننده با اراده خود تصمیم گرفت درمان شود، خانواده‌ها برای انتخاب یک مرکز درمانی مناسب باید به متد و روش درمانی که در آن مرکز استفاده می‌شود، توجه کنند. اگر مرکز درمان اعتیادی می‌خواهد موفق عمل کند، باید روش درستی بر اساس فیزیولوژی فرد تعریف کند. باید کلاس‌های درمانی قابل قبول با برنامه‌های مدون و از پیش تعیین شده برای مبحث روان و جهان بینی (نوع نگرش فرد به خود، خانواده اجتماع و اطراف خود) فرد داشته باشد تا بتواند به یک نتیجه مطلوب دست پیدا کند.

لزوم نظارت پلیس بر مراکز ترک اعتیاد

سردار مجید کریمی، رئیس پلیس مبارزه با مواد مخدر در خصوص فعالیت مراکز خصوصی ترک اعتیاد در قالب ماده ۱۵ قانون مبارزه با مواد مخدر می‌گوید: ظرفیت‌های مراکز دولتی به اندازه کافی نیست و قطعاً حضور و فعالیت مراکز خصوصی در شرایط کنونی کمک‌کننده است. هموطنان عزیز نیز اگر اطلاعاتی در زمینه رفتار نادرست با معتادان در این‌گونه مراکز دارند، می‌توانند اطلاعات خود را با پلیس در میان بگذارند و ما برخورد جدی خواهیم داشت اما مشکل اینجاست که پلیس در جریان اخذ مجوز این مراکز نیست. همچنین بازرسی، نظارت و کنترل این مراکز نیز برعهده سایر سازمان‌هاست اما جایی که پلیس احساس کند یا خبری برسد که در مراکز خصوصی ترک اعتیاد، تخلف یا جرمی روی می‌دهد، حتماً ورود خواهد کرد.